

mai sus amintit se diminuează și crește în importanță acela al *Chiriașului*, interpretat, total sub așteptări, din punctul meu de vedere, de Dragoș Bucur. Din pricina asta, spectacolul se înclină într-o parte, îi scad forța și savoarea, îi slăbește aplombul. Superficialitatea jocului lui Dragoș Bucur contrastează și cu naturalețea Crenguței Hariton, *Telefonista*, care nu face rabat de la alcătuirea paradoxală a unei femei de la linia erotică, altfel o persoană inocentă, cinstită. Mă tem că nici spațiul realizat de scenografia Ina Isbășescu nu nu dă o anume dimensiune montării, nu îi clarifică o identitate subiectului, tensiunilor care se nasc în garsoniera unui bătrân singuratic peste care se năpustesc agresiv doi tineri ai prezentului imediat.

Oricum, nu mi se pare lipsit de importanță și de curaj, totuși, că regizorul Alexandru Berceanu s-a oprit asupra unui text românesc bine scris, al unui dramaturg recent descins în breaslă. Un lucru este indubitabil și indiscutabil: apariția lui Virgil Ogășanu.

Teatrul "Nottara" – Uzina de plăceri S.A. de Valentin Nicolau. Regia: Alexandru Berceanu. Scenografia: Ina Isbășescu. Cu: Virgil Ogășanu, Crenguța Hariton, Dragoș Bucur, Ilie Anda. Data premierei: 4 octombrie 2002.

Un împărat la Târgu Jiu

De Sfântul Dumitru, la Târgu Jiu, au avut loc ample manifestațiuni cu ocazia inaugurării oficiale a Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu”. Sigur că orice deschidere a unui spațiu de cultură nu poate fi decât un prilej de bucurie și de speranță că lumea are nevoie și de *altceva*. Că spiritul nu a fost alungat de tot din cetate. Proiectul acesta, despre care am știință de prin 1993, îi aparține unui actor de la Teatrul Național din Craiova, Marian Negrescu. Nu pot decât să am cuvinte de laudă pentru toți cei care, artiști fiind, au o asemenea energie încât să dea naștere unor locuri în care teatrul, muzica, artele vizuale, întâlnirile literare să atragă ochii și urechile concitadinilor.

Teatrul este o construcție modernă, cochetă, situată în centrul orașului. Deocamdată trupa este formată și din mulți actori amatori. Chiar dacă unii au terminat unele facultăți particulare sau sunt încă studenți la Universitatea Babeș Bolyai din Cluj. Asta s-a văzut și în spectacolul de deschidere, *Ultimul împărat*, piesa dramaturgului Valentin Nicolau. Este de menționat faptul că la începutul lunii, textul a avut premiera absolută la Teatrul Național din București, în regia lui Alice Barb, decorul și costumele purtând semnătura arhitectului Cătălin Arbore. Protagonistul montării de la Târgu Jiu este actorul Marian Negrescu, domnia sa fiind totodată și directorul instituției. Ambițioasa idee de a începe stagiunea cu o piesă românească nu tocmai simplă, o parabolă a puterii și a dictaturii foarte subtil construită, l-a avut ca promotor pe tânărul regizor Vitalie Lupașcu, absolvent în 1997 al Academiei de Teatru și Film din București, clasa profesor Cristian Hadji Culea, secția regie-teatru. Soluțiile și mijoacele actoricești și scenografice n-au fost dintre cele mai inspirate. Ștacheta a fost ridicată sus, ambițios, încă de la începuturi. *Valoarea* este dată de regizori și de performanța la care ajunge o trupă. Pentru asta este nevoie nu doar de suflet, nebulie și tenacitate, ci și de bani. Să sperăm că oficialitățile locale vor înțelege asta, așa cum s-au arătat binevoitori la deschidere și vor susține proiectele directorului Marian Negreanu. Până atunci, nu uitați: există un teatru nou la Târgu Jiu.